

[Kristen Amby.]

selv ikke har en saadan Vægt, at de kan skaffe Ro, men det er der ikke noget at gøre ved. Men det er mig om at gøre i alt Fald at faa Tinget til at forstaa, at det ikke er en eller anden Enkelthed, vi er irriterede over, men det rent principielle, at Finansministeren mener det rimeligt at komme her og lave om paa Skattelovgivningen og motiverer det med, at hvad han foreslaar, dog er rimeligt og ræsonnabelt. Deroverfor siger jeg, at det er der saa meget andet, der ogsaa vilde være, og som vi kunde have ønsket at faa gennemført. Jeg tænker her paa en bestemt Ting, og jeg tror, at hele Tinget vil lytte, naar det hører, hvad det drejer sig om, nemlig Beregningen af Landbrugets Hovedbygningers Værdi som Indtægt. Jeg har et frisk Eksempel i min Erindring. En Proprietær med 80 ha — det kan ikke være helt daarlig Jord, naar han havde tre Karle og Daglejere ved Siden af — havde beregnet Indtægten af det Stuehus, han boede i, til 400 Kr. Man var saa haard, at man satte det op til 500 Kr. Ja, saa haard var man virkelig! Jeg traf et andet Eksempel i de samme Dage. Det var en Præst, altsaa en af mine Kolleger, en pensioneret Præst, der boede i et Hus uden for en Købstad. Huset var vurderet til 19 000 Kr., han havde opgivet Lejeværdien af dette Hus, som han boede i, og som var hans eget, til 900 Kr. Det var ikke 6 pCt. af Ejendomsskylden, han skulde være god sættes op til 6 pCt. af Ejendomsskylden, det blev 1 140 Kr. Og jeg har endnu et Tilfælde. I en Landsby boede der en Mand i det, man kalder en Villa. Han er ikke Landmand, men Villaens Ejendomsskyld kan man finde, Huslejen skal sættes til 800 Kr., fordi det er 6 pCt. af Ejendomsskylden, medens derimod en Gaardmand eller Proprietær, der bor i et Stuehus, der er meget større og flottere, maaske nøjes med en skønsmæssig Ansættelse. Det kan alle se er urimeligt og taabeligt, og det var ogsaa Ting, man skulde have lavet om, men det rører man ikke ved. Og det er over for dette, vort Parti siger — og vil sige det stærkt —: Naar vi fra første Færd, da Krigens brød ud og de store Vanskeligheder kom ind over os, har stillet os meget villigt til Samarbejdet med Regeringen, hvad det angaar at skaffe Penge, saa er der ingen Mening i, at Finansministeren — og Regeringen med ham, for Regeringen har jo Medansvar derfor — viser os den Hensynsløshed at lave om paa Ligningsreglerne uden i Forvejen at have

talt med os om, hvad vi maaske kunde ønske at faa lavet om. Et er, om man var gaaet til os og havde sagt: Der er Ting, som er taabelige, og som vi ikke kan vente med, til den store Skattekommission er helt færdig; kan vi ikke se i Enighed at faa lavet om paa det? Udmærket, men det er ikke det, man har gjort. Finansministeren har redet sine Kæpheste, og derefter er der intet andet, der bliver lavet om. At Venstre er gaaet med, undrer mig saamænd ikke, for det har vist sig Gang paa Gang, at naar de blot kan redde dem, som de tror er deres, saa er de ligeglade med Principperne.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg kan forsikre det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, at der er mange andre Ting, jeg kan ønske ændret ved en Revision af Skattelovgivningen end dem, der her er foreslaaet. De Ting, der er optaget i Lovforslaget, er medtaget ud fra den Betragtning, at der i den nuværende Krigssituation er Omraader, hvor man gennem Skattelovgivningen kan bidrage til at opretholde sunde Tilstande — sunde Tilstande med Hensyn til Spekulation paa Aktiemarkedet, sunde Tilstande med Hensyn til Handel med Forretninger, hvormed der under den sidste Krig blev drevet de skammeligste Misbrug til Skade for dem, der sad tilbage med Forretningerne, da Krigssituationen var ovre. Det er min Opfattelse, at man ikke maa vente med at kaste Brønden til, til Barnet er druknet, og derfor har det været nødvendigt at trække disse specielle Spørgsmaal frem, og det er der for øvrigt ogsaa i Aabningstalen gjort udtrykkeligt opmærksom paa med Hensyn til Aktiespekulation. Der er ikke noget som helst i Aabningstalen, der kan tale imod, at man paa disse specielle Felter, der her er Tale om, gaar frem, som man har gjort, og Formaålet har udelukkende været det, jeg her har nævnt. Almindelige Spørgsmaal vedrørende Revision af Skattelovgivningen, som ikke har Relation til den Situation, vi befinder os i, er blevet liggende, og jeg har udtrykkeligt sagt, at der med det, vi her taler om, intet er foregrebet med Hensyn til Skattekommissionens endelige Stilling til disse Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby nævnte — det vil jeg dog gerne gøre en Bemærkning til — det Forhold, at man i det første Ægteskabsaar beskatter de to Ægtefæller under eet af den Indtægt, de som ugifte har haft i det foregaaende Aar. Ja, er det nu saa urimeligt, naar de paa-gældende i det Aar, de skal betale Skat i